

NOTITIA BIOGRAFICA.

LA ANTEIA EDIȚIUNE



Viața lui Ioanū Mandinescu se resumă în următorile pucine date:

El se născu în 1833, în Iași, în suburbia Tatarășii; instrucțiunea elementară o primî în familiă, sub îngrijirea părintelui seū, venerabilul preotū Constantinū; în tōmna anului 1846, întră ca elevū internū în Seminariul din Socola; în 1852 termină și cursulū învățătorelorū din acestū betrānū focalarū alū intelecțiunii romānesci de dincoace de Milcovū; în toamna aceluiașū anū fū trāmisū cu spe-sele guvernului, spre a studia sciințele economice și cameralistice în Universitatea din Petersburgū; în 1857 elū se întōrse în țară cu diplomă de licențiatū, și fu pe dată numitū profesorū de matematică, pe urmă de filosofie, în Seminarulū din Socola; ținū în 1859, lecțiuni publice de economia politică în aula scōlei din Trei-Ierarchi, în cari combātu primele încercări ale inaugurării sistemului de împrumuturi naționali; și în fine

la 1860, după nimerita reformă a seminariilor, prin punerea lor sub regimul așezământului școlariu din 1851, Ioan Mandinescu obținut catedra de **Istoria Universale și Ecclesiastica**, la cursul superior din Seminarul Socola, catedră căreia elă sacrifică toate talentele și cunoștințele sale rari, pînă la finele carierei sale, 5 Maiu 1868.

Ca elevu și ca studentu, prin silinția și aptitudinea sa la înveștătură, Ioan Mandinescu seiu aș capata amoroarea tuturor profesorilor seiu.

Ca colegu de studiu, elu seiu din toți conscolarii seiu a-și face amicii cei mai sinceri, și între aceștia în întâululu locu, trebuie se punemă pe studentu român basarabieni ai Universității din Petersburgu, dintre cari unii au avut și au posturi însemnate pe lîngă agențiile consulare rusești din România și Turcia, și cari toți, în trecerea lor prin Iași, își dădea o serbătoare de a-lu visita și cultiva, civilități pe cari Ioan Mandinescu, din scrupule pre riguroase pentru prejudiciile politice, s'a refusat constantu de a le întoarce.

Pe lîngă talente rari, o educațiune completă și o instrucțiune putemă zice enciclopedică, elu avea unu exterioru plăcutu, o voace

clară și maniere din cele mai afabile. Toate aceste merite și calități destinse, încoronate de o modestie rară, Ioanū Mandinescu le consacără profesurii și de aceea și relațiunile sale sociali aū fostū cu totulū mărginite: amicū seī și relațiunile sale se reduceaū aproape numai la circulū restrinsū alū colegilorū seī din școală și de prōfesoră.

În mijloculū acestora și a elevilorū seī, suvenirea ce a lasatū este tot așa de viă ca și aceea pe care a lasat'o colegilorū și elevilorū lorū, unū Stamate, unū I. Poppū. etc.

Ioanū Mandinescu a căzutū victima unei boale grele și îndelungate, care l'a surprinsū tocmai în momentulū cândū eră asupra punctului de a termina revisiunea cursului seū de **Istoria Universale**, operă la care elū a sacrificatū mai mulți ani și care, cutesămū a crede, va îndeplini cu succesū o lacună simțită în literatura românească.

Editândū această operă, ni îndeplinimū în acela-și timpū o dētorie de recunoștință către tinerimea școlastică, cariea I. Mandinescu a sacrificatū întreaga sa vieată.

Terminândū această scurtă notițiă biografică, profitămū spre a aduce mulțumirile noa-

VIII

stre D-lui V. Mandinescu, singurul frate în
vieția, al regretatului profesor, pentru buna
voință cu care a consimțit la dicisiunea noas-
tră de a publica această operă.

Em. Leonescu.

și August 1870.